

Arrest

nr. 81 065 van 11 mei 2012
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 mei 2012 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2012 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), op dezelfde dag aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht, en waarbij aan verzoekende partijen een doorlaatbewijs (bijlage 10bis) werd afgeleverd en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 april 2012 waarbij de aanvraag in hoofde van tweede verzoekende partij, in toepassing van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 7 mei 2012.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 10 mei 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 mei 2012 om 11.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DEMEERSSEMAN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers vroegen vergezeld van hun drie minderjarige kinderen, op 16 januari 2012 asiel aan in België.

Uit een vergelijking van de vingerafdrukken bleek dat ze op 9 januari 2012 reeds asiel hadden gevraagd in Polen.

Ze dienden op 7 februari 2012 een aanvraag in hoofde van verzoekster tot regularisatie in op grond van artikel 9 ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 maart 2012 richtten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek op basis van artikel 16.1. c van de Dublin-II-Verordening, aan de Poolse autoriteiten dat werd ingewilligd op 19 maart 2012.

De regularisatieaanvraag werd op 19 april 2012 ongegrond verklaard.

Op 7 mei 2012 werd lastens elk van verzoekers een beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater); deze beslissing werd hen betekend op 7 mei 2012.

Dit zijn de bestreden beslissingen (de bijlagen 10bis betreffen de doorlaatbewijzen).

2. Over de rechtspleging

Gezien het verzoekschrift van 10 mei 2012 tegen de beslissing van 19 april 2012 houdende de ongegrondverklaring van de regularisatieaanvraag van verzoekster, samenhang vertoont met het verzoekschrift tegen de beslissingen van 7 mei 2012 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater), worden ze samen behandeld.

Eerst vermeld verzoekschrift stelt trouwens (zie p. 2) dat *“de bestreden beslissing, ongegrondheid van de medische regularisatie, heeft rechtstreeks tot gevolg gehad dat de verzoekende partijen worden uitgewezen”*.

Gezien verzoekers tegen hun respectievelijke beslissingen bijlage 26 quater van 7 mei 2012, een gezamenlijk verzoekschrift indienen, worden beide zaken met het oog op een goede rechtsbedeling samengevoegd.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringend karakter

3.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Zoals vermeld onder punt 3.1, bepaalt artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

Over dit gemis aan uiteenzetting van de dringende noodzakelijkheid kan evenwel heen gestapt worden wanneer deze vereiste een soort hinderpaal vormt derwijze dat die de toegang voor de verzoekende partij beperkt op een wijze of op een punt dat haar recht op toegang tot de rechter in de kern zelf wordt aangetast, kortom wanneer deze vereiste er niet langer toe strekt de rechtszekerheid en de goede werking van het bestuur te dienen (*cf.* vaste rechtspraak EHRM. Zie bv. EHRM 24 februari 2009, vzw L'Erablière/België, § 35).

3.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen niet gepaard gaan met een dwangmaatregel; er werd geen repatriëring voorzien en verzoekers zijn niet van hun vrijheid beroofd.

Er is dus niet aannemelijk gemaakt dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure, te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

De loutere verwijzing naar een bevel volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 96 689 / IV en RvV 96 690 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vorderingen tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BONTE